

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

MEGLÁTNI JÉZUST

Zákeus látni akarta Jézust (Lk 19,2). Többet kapott: találkozott vele, sőt, házába fogadhatta őt, mert a Mester nála akart megszállni az éjszaka. Nem a fáradság miatt, nem azért, mert nem volt hol fejét lehajtania, hanem azért, mert ő maga akarta azt a találkozást, ami azután Zákeus egész életét megváltoztatta.

„Vele szeretnék találkozni, az álmommal...” sóhajtott *Ady*, s - *Veressné Ady Anna* szerint - halálos ágyán felkereste őt egy református pap és bizonyágtétele során találkozott Jézus Krisztussal, Isten Golgotán át is ránk mosolygó arcával.

A görögök is látni akarták Jézust, talán éppen a virágvasárnap reggelén (Jn 12, 21). Létrejött a találkozás, mégpedig úgy, hogy a görögök, Fülöp, meg András és a többiek olyat hallottak, amit eddig még sosem: *eljött az óra / Atyám, mentis meg engem ettől az órától / de hiszen ezért az óráért jöttem / most történik a világ elítélése / most vettetik ki a világ fejedelme* (12,23kk). - s megkezdődött egy nagyszerű/ rettenetes/ csodálatos/ hatalmas hét: a NAGYHÉT.

Találkozni lehetett Vele, élesben, személyesen. S most/akkor az a hét kezdődött meg, amelynek végén végre ment az a csoda, amelynek eredményeként a kivett, elítélt, keresztfeszített mindenkinek elérhetővé tette magát („*En pedig, ha felemeltem e földről (keresztfeszítés), mindeneket magamhoz vonzok.*” Jn 12,32) Ennek beteljesedése szemünk előtt folyik: mai zákeusok, adyk, görögök, minden látni akaró, annál is többet kap: személyesen találkozhat Jézus Krisztussal. Ennél kevesebb régen sem volt elég, és ma sem elég.

„Meglátni Jézust, és hallani hangját, most ez minden vágyam... / Open our eyes Lord, we want to see Jesus...”

Legyen a Nagyhét a rendszeres találkozások/látások/beszélgetések/imádások hete; s az is lesz, mert lehet, ha ez minden vágyunk!

Herjeczki Géza

Áldott, aki jön az Úr nevében!

Máté evangéliuma 21:1-11

Lassan 2000 éve, hogy Jézus, az Istentől küldött Messiás bevonult Jeruzsálembe. Emberi testben töltött életének utolsó hetében felbolygatta az egész várost, és bűneinkért elszenvedett kereszthalála által radikálisan átformálta az Istennel való kapcsolatunkat. Mindenki számára felajánlotta Isten kegyelmi ajándékát, az örök életet! “Áldott, aki jön az Úrnak nevében” - mondta a tömeg! Valóban, nagy áldást hozott!

Mennybemenetele előtt, Jézus a tanítványainak azt a mandátumot adta, hogy

Amikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Betfagéba, az Olajfák hegyéhez érkeztek, Jézus elküldött két tanítványt, és azt mondta nekik: Menjete az előtte levő faluba, és ott mindjárt találtok egy megkötött szamarat a csikójával együtt. Oldjátok el, és vezessétek ide hozzám. 3Ha valaki bármit is szólna, mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rájuk, és azonnal elengedi azokat. 4Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék a próféta mondása, aki így szólt: 5Mondjátok meg Sion leányának: Íme, a te királyod jön hozzád, szelíden és számaron ülve, teherhordó állat csikóján. 6A tanítványok elmentek, és úgy cselekedtek, amint Jézus parancsolta. 7Elhozták a szamarat és annak csikóját, majd felsőruhájukat rájuk terítették, és ő ráült azokra. 8A sokaság legnagyobb része pedig felsőruháját az útra terítette, mások meg a fákról gallyakat vagdaltak, és az útra szórták. 9Az előtte és utána menő sokaság pedig ezt kiáltotta: Hozsánna a Dávid fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban! 10Esz amikor bement Jeruzsálembe, felbolydult az egész város, és azt kérdezték: Kicsoda ez? 11A sokaság pedig azt mondta: Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta. (Mt 21,1-11)

hozzá hasonlóan, Isten áldásának hírnökei és képviselői legyenek, és tegyenek tanítványokká minden népet, megmutatva nekik az örök életre vezető utat (Máté 28:19-20). A következő harminc év során a tanítványok a feje tetejére állították a világot, és az eleinte üldözött keresztyénséget elfogadta a világ.

Virágvasárnapra készülődve tegyük fel a kérdést: gyülekezetünk jelenléte felbolygatja-e a városunkat? Segítjük-e városunk lakóit Jézus Krisztus befogadására? Ha gyülekezetünket kiragadnák városunkból, észrevenné-e az ott lakó magyar közösség? Hiányozna-e gyülekezetünk? Sajnálják-e, hogy többé nem vagyunk jelen? Nézzük meg bibliai történetünkben, hogy miként készülhetünk kellőképpen arra, hogy Jézus bevonulhasson, mint Úr és Király, a városunkba, és magyar népünk életébe.

I. Jézus jövetelére készülni kell!

Jézus maga is készült, tervezett, és bevonta a tanítványait is a felkészülésbe. Valaki áldozatot vállalt, és kölcsönadta a szamarát és annak csikóját Jézusnak. Két tanítvány elment, eloldozta és elhozta azokat Jézushoz. Nem véletlenül történt mindez, hanem Isten terve szerint.

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Virágvasárnapi irások

A baptista sajtó napja

Gyülekezeti hírek: Detroit

Távol és mégis közel: Erdély

A meggyógyított fül

Kulcsár Ferenc és Kulcsár Anna +

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
215-1910 Pandosy Street
KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsizmond@verizon.net

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Március utolsó vasárnapján ünnepeltük az idén Jézus Krisztus jeruzsálemi bevonulását. Úgy alakult, hogy *Kulcsár Attila* testvér virágvasárnapra írt vezércikkét még ki sem nyomtattuk, mire ránk virradt a nagyhét nyitányát jelző virágvasárnap. Milyen jó, hogy hitéletünk nem napi hírekre, mai eseményekre épül. Mindazonáltal a szerkesztő az olvasók megértését, sőt imádságát is kéri munkájához, ami nem mindig egyformán halad előre, s mint most is, meg lehetően késve érkezik olvasóinkhoz.

Két gyülekezeti beszámolót is olvashatunk e hónapban, az egyik tkp. két egymást követő temetésről ad hírt: *Kulcsár Ferenc* és felesége *Anna* elköltözté-

séről. Erdélyi utazásukkal kapcsolatos élményeit folytatja ebben a számban is *Herjeczki* testvér, ezúttal a *Szilágyság* két további nagy magyar baptista városáról, *Krasznáról* és *Perecsenről* ír, illetve mutat néhány fényképet.

LŐRINCZ ISTVÁN (1923-2015)

Szomorú szívvel tudatjuk olvasóinkkal, hogy a chicagói gyülekezet nyugalmazott lelkipásztorát, *Lőrincz István* testvért hazahívta az Úr március 13-án, hajnalban. Temetésére nagy részvét mellett március 17-én került sor. Lőrinc testvér életéről és a gyászistentiszteletekről a következő számunkban fogunk írni.

**ÉVKÖZI GYŰLÉS
RÁMA, 2015. ÁPRILIS 10-11**

Szeretettel várjuk a gyülekezeti
küldötteket - a MJB és a VB tagjait
a Ráma táborba!

**A MABAVISZ tanácsának
értekezlete, missziós
konferenciával**

Délvidéki gyülekezetekben
2015. május 16-17

108. KÖZGYŰLÉS

Rámai tábor, 2015. július 3-5

**Ifjúsági és család táborozás
Kolorádóban**

2015. július 25 - augusztus 1.

Füredi Kamilla misszionárius testvér angol nyelvű levelén kívül (amit magyarul januárban már olvashattunk) még azt is ismertetjük olvasóinkkal, hogy lapzártakor értesültünk arról, hogy rendkívül fájdalmas kiütéses bőrgyulladás vett erőt rajta. Hála az Úrnak, nincs köze ennek az ebola járványhoz! Azonban ezzel kapcsolatban többen is összefogtak, hogy a 35-40 C. fokos hőmérséklet ellensúlyozására ablak-hűtő berendezést vásároljanak számára. Ennek lebonyolítását a szövetségünk pénztárosához érkező adományok továbbításával mi is elősegítjük.

A *torontói imaházépítés* előrehaladásáról pedig ez a nemrégén készült fénykép tanúskodjon. Minden okunk megvan a hálaadással való könyörgésre torontói testvéreinkért, akik nagy áldozatok árán és kitartó munkával építik az Újvilág legújabb imaházát. (szerk)

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

ÁLDOTT AKI JÖN ...

folytatás az 1. oldalról

Napjainkban is sok-sok tanítvány hirdeti Jézus jövetelét, és készíti a tálajt Jézus befogadására. Mindezeket Isten előre elkészítette számunkra, hogy azokat megtegyük (Ef 2:10). Egyesek nem tudnak ugyan misszióba menni, de anyagilag támogatják azt, személyes, gyülekezeti, valamint szövetségi szinten is. Kölcsönadják, vagy ajándékozzák a *“szamarat és annak csikóját”*, amit Isten tulajdonukba helyezett. Mások elindulnak és megszervezik, valamint kivitelezik a missziós program logisztikáját. Miért teszik mindezt? Azért, mert tudják, hogy áldást fog hozni minden elvesztett ember számára.

A Biblia azt mondja: *“A teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.”* (Rm 8:19) Keresik az emberek a megoldást életük problémáira. Jézus érkezésével megérkezik a segítség és a megoldás is. Motiváljon az a tudat, hogy *“Áldott aki jön az Úrnak nevében!”* Tegyük hát meg minden tőlünk telhetőt, készítsük az Úr útját!

II. A világ Isten fiainak engedelmsége által látja meg Jézust!

Jézus nem azt mondta, hogy *“Hívogassunk”* embereket gyülekezeteinkbe, hanem azt, hogy *“menjünk,”* és érjük el őket ott, ahol vannak. Ez azt fogja eredményezni, hogy szeretni fogják Istent és Isten házát is. Amikor Floridába érkezünk, hogy misszionát elkezdjük, több magyar úgy fogadott, hogy *“Isten hozott ide!”* Azt válaszoltuk nekik, hogy valóban igaz, mert máskülönben nem lennénk itt!

Fontos, hogy engedelmeskedjünk Isten parancsának! Igénk beszámol arról, hogy a tanítványok eleget tettek Jézus utasításának: *“A tanítványok el is mentek, és mindent úgy tettek, ahogyan Jézus mondta.”* (Egyszerű fordítás). Jézus parancsolatainak megtartása azt mutatja, hogy szeretjük Jézust (Jn 14:21), és így mutatjuk meg azt, hogy Jézus barátai vagyunk (Jn 15:10,14).

Fontos az is, hogy Jézust szeressük a legjobban! Jézus azt is mondja, hogy aki Őt akarja követni, annak mindent fel kell adnia (Máté 19:21). Jézus kell legyen számunkra a legfontosabb és legértékesebb! Hozzá hasonlítva minden más *“kár és szemét”* (Filippi 3:8).

Ugyancsak fontos az is, hogy a legjobbat adjuk Jézusnak, ha kell, még a ruhánkat is adjuk oda (Mt 25:31-46). A tanítványok a samár csikóra terítették

ruháikat, és így fejezték ki hódolatukat Jézus iránt. Példájukat követve a tömeg is Jézus elé dobta felső ruháját, valamint a környező fákról vágott pálma ágakat. Mint tanítványai, nekünk is mindent meg kell tennünk, hogy szolgáljunk felebarátainknak, mert ha azokat segítjük, Jézust magát szolgáljuk. Mikor volt utoljára, hogy jótékonyágunkkal a városunk magyarságát úgy szolgáltuk, hogy Jézus arcát láttuk kirajzolódni az arcukon? Engedelmeskedjünk Jézus igéinek, hogy gyakorlati módon is bemutatathassuk Jézust a körülöttünk élők számára!

III. Jézus pontosan olyan Megváltó, mint amilyenre az elvesztett emberiségnek szüksége van!

A zarándokok gyalog jöttek fel Jeruzsálembe, hogy részt vegyenek a húsvét ünnepén, ami a kovásztalan kenyerek ünnepe volt. Emlékeztek Isten csodálatos szabadítására, arra, hogy miként szabadította ki őket az egyiptomi fogságból. Azt gondolták, hogy a római elnyomás a legnagyobb problémájuk, és abban reménykedtek, hogy ebből ki fogja őket szabadítani Jézus. De Jézus más fajta szabadító. Nem nemzeti, vagy politikai szabadulást jött hozni. Ő azért jött, hogy bűneinkből adjon szabadulást. Sajnos napjainkban is nagyon sok ember nem veszi észre, hogy lelkének jövője, a bűneitől való szabadulás a legfontosabb (Márk 8:36-37).

Igénk úgy mutatja be Jézust, mint egy igaz, szelíd, alázatos, de diadalmas Megváltót! A samár csikón való bevonulásával a prófécia is beteljesült (Zakariás 9:9). Ugyanakkor szolgáló Megváltó is Ő, aki mélyen megalázta magát, a keresztfának haláláig, *“...hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök életet nyerjen!”* (János 3:16)

Miért van az, hogy bár tanítványai vagyunk, sokszor szégyelljük megvallani Őt mások előtt? Nincs sehol a világon még egy ilyen Megváltó. Erre a Megváltóra van szüksége a világnak! Mutassuk tehát be Jézust mindenkinek!

IV. Mi hogyan fogadjuk Jézust, a Megváltót?

A virágvasárnapon tömeg három felkiáltással fogadta Jézust!

Az első kiáltás: *“Hozsánna a Dávid fiának!”* A *“Hozsánna”* kifejezés eredetileg egy könyörgés, ami azt jelenti: *“Ments meg minket most, könyörgünk!”* A tömeg felismerte, hogy Jézus a Megváltót, de nem arra várták a szabadítást, amire a Megváltó jött. Te vajon felisme-

red-e, hogy bűneidből kell Jézus megmentsen?

A második kiáltás: *“Áldott, aki jön az Úrnak nevében!”* A 118-as Zsoltár 25-26 verseit idézte a tömeg, és felismerte, hogy a Messiás érkezett meg; de azt nem ismerte fel, hogy ez a Megváltó a bűneiktől fogja megszabadítani őket (Mt 1:21). Azt sem ismerte fel, hogy ez a Megváltó az ő bűneikért fogja elszedni a büntetést (Ézsaiás 53. rész).

A harmadik kiáltás: *“Hozsánna a magasságban!”* A tömeg akaratlanul is felismerte, hogy nem egy mindennapi Megváltót látnak, hanem Istentől, onnan felülről jövő Megváltóval találkozni! Ezért a Menny és a föld is kell hogy üjjongjon Jézus érkezésén. (Zsolt 148:1-2, Lk 2:14)

A Jeruzsálemi tömeg egy kérdéssel fogadta Jézust: *“Ki Ez?”*

Napjainkban is tapasztaljuk, hogy az emberiség többsége nem ismeri Jézust, de amikor szembesülnek Jézus személyével, meg akarják tudni a választ a kérdésre. A Jézussal jövő tömeg a következőképpen válaszolt erre a kérdésre: *“Ez Jézus, a próféta, a galileai Názáretből.”* Nem ismerték fel úgy, mint Megváltójukat. Ma sem ismerik fel Őt!

Ezért mindazok, akik úgy ismerjük Őt mint személyes Megváltónkat, aki megbocsátotta bűneinket, és megszabadított bűneiktől, életünk minden napján virágvasárnapot ünneplünk. Jézust úgy mutatjuk be, mint Megváltónkat, aki mindenki mást is meg akar és tud szabadítani bűneiből. Ezt tette Péter apostol is. Bizonyágtétele a mi példaképünk is lehet (ApCsel 10:34-43). Példáját követve mi is hirdessük üjjongva, hogy Jézus a Megváltó, és az Úr, mindenek felett!

Kulcsár Attila

PÉTER ÉS JÁNOS

Jn 18,13-27

*együtt mentek
Jánost ismerték az udvarban
Pétert felismerni vélték
... nem, nem vagyok
Vele együtt a kertben?
Péter ismét tagadott
s megszólalt a kakas
a Mester -
hallani senki sem hallotta
amint így sóhajtott:
drága gyermekem
s aztán meghalt Péterért
meg Jánosért is*

Herjeczki Géza

ÁHÍTAT

Egyetlen pásztort rendelek föléljük, hogy legeltesse őket: szolgámat, Dávidot. Ő fogja legeltetni őket, ő lesz a pásztoruk. En, az ÚR, Istenük leszek, szolgám, Dávid pedig fejedelmük lesz. En, az ÚR, megmondtam! Ez 34,23-24

A jövő távolban feszülő vásznára festett kép csak úgy reményt adó, ha a jelenben is ismerős valóságba meríti ecsetét a művész. A bibliai próféciaik mind ilyen „festmények”. Az idealista jövőképe az ismert valóságtól elrugaszkodott, és ezért csalódást okoz.

A próféciaik viszont olyan „festmények”, melyek azt a jövőt mutatják be, amit Isten már lát. A prófétai ige valóságtartalmát Isten örökkévalósága és mindenhatósága biztosítja. Mivel a már beteljesedett próféciaikat igazaknak találjuk, a még előttünk álló jövőről szőlőkben is joggal reménykedünk.

A próféciaik nem jóslatok, hanem Isten kijelentett akarátának azon része, amire ha hittel figyelünk, a történelem eseményeit és a jövő várakalmait az üdvözítés történetében őket megillető helyükön látatjuk.

A próféciaik soha nem passzivitásra, hanem aktív engedelmességre hívják a hívőt. Így, ezt az ezékieli prédikációt sem a megváltoztathatatlanba való beletörődéssel, vagy az Istennek távolból szurkolók haszontalanságával hallgatjuk, hanem olyan lelkiütemmel, amire az Úr Jézus tanítványait is nevelte.

Mit is kérünk, mire készülünk, amikor így imádkozunk: „*Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltesd meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratom, amint a mennyben, úgy a földön is...*”? Ezékiel prófécijára a válasz. Ezért! Hogy a népek és nemzetek között ne dúljon többé háború, hanem biztonságban és békességben éljen minden ember. Hiszed, hogy Isten szándéka megvalósul a jövőben, és nem rémisztő híreket hall majd az ember, hanem áldást lát a földön és minden élő? Hajlandók vagyunk Isten „szövetségeiként” élni, akik „juhai” is, és egymásra találva „legelőjének a nyája”? Nem úgy tűnik gyakran, mintha a „keresztény világ” vélekedései az ellenkezőjéről szólnának, mintha éppen Istent félténnek a világtól?

Az idézett fejezet 31. versének tanúsága szerint azt is hallaniuk kellett a prófétával figyelőknek, hogy „*Emberek vagytok, én pedig Istenetek!*”. Embertelenül viselkedünk, ha Istennel nem gondolunk

(az istentelen ideológiák életgyilkos hatásáról sok példával szolgál a történelem). Mennyivel másabb az ember, ha tudja, hogy Isten is gondol vele! Már nem elveszett, hanem bizakodó. Mer előre nézni és feltekinteni. Nem tagad és menekül, hanem megtanul elfogadni és befogadni, mert őt is elfogadta az Isten - mint embert.

Otthonosabban mozog a világban, mert hittel él: az Új Világ felé Istennel tart. A prófécia Isten teremő szava. A megvalósult már történelem, és jövőnk a kijelentett terv.

Könyörögjünk Krisztus uralmának kiteljesedéseért a mában, hogy jobb jövőt láthassunk!

Novák József

A baptista sajtó napja (március 15)

Írd le ezt a látomást és vésd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen! (Hab 2,2)

Magyar baptista sajtó. Igen, ilyen is van, s már elég rég óta. A *Béke hírnök* megalakulását (1895) 13 évvel követte az *Evangeliumi Hírnök*. Az amerikai magyar baptisták lapja egyidős a szövetséggel, amit az újvilágban a múlt század legelején létrejött gyülekezeteink - egymással összefogva hoztak létre. Az azóta megszokás nélkül, folyamatosan megjelenő lap most a 107-dik évfolyamát éli. Eljut mindenhova, ahol magyar baptisták élnek, négy kontinensre szét-szóródva.

A szerkesztője (a jelenlegi már több mint 20 éve végzi ezt a sokszor igen csak fáradtságos, de végül is örömteljes munkát) és a cikk írók nagyobb része lelkipásztor - de a lap nem írott igehirdetések gyűjteménye. Versek is jelennek meg benne, de nem nevezhetjük költők fórumának. Az amerikai magyar baptista sajtó jelenlegi egyetlen orgánusának sajátos küldetése van. Az evangéliumnak úgy a hírnöke, hogy a gyülekezeteink életét, szolgálatát kísérve figyelemmel a közöttünk és általunk

is munkálkodó Krisztus evangéliumát, hívását, segítségét, fájdalmait, gyümölcseit adja közre. Mindezt úgy kívánja tenni, ahogy Habakuktól is elvárta az Úr, vagyis: „*hogy könnyen olvasható legyen.*” Szövetségünk, gyülekezeteink testvérisége ismeri egymást és a lap szolgálata segítségével is folyamatos kapcsolatot tart. A testvéri kapcsolattartás célja az, hogy a szolgálatunkban egymás segítségére legyünk - Pál ezt így fogalmazta meg: „*mert szinte megleveledünk, ha ti erősek vagytok az Úrban.*” (1Thess 3,8)

Igaz, hogy első renden az itteni gyülekezetek missziós életének, közös küldetésének elősegítése a cél, annak is örülünk, hogy lapunk a távoli testvérekkel is összeköt valamennyire bennünket; figyelemmel kíséri pl. a *Magyar Baptista Világszövetség* munkáját is.

Örömmel olvassuk a *Béke hírnököt* és a *Szeretet* lapot, sőt a magyar baptista sajtó más termékeit is, mint például az *Áhítatot*, a *Múlt Jelen Jövő Baptista naptárt*.

A magyar baptista sajtó napján először is adjunk hálát azért, hogy van üzenet, amit továbbíthatunk. S kérjük az Urat, hogy segítsen bennünket abban, hogy „könnyen olvasható” és érthető üzenettel jelenjenek meg sajtótermékeink. Ne dodonai kétértelműséggel, ne homályos-sejtelmes mesékkel, ne tudományoskodó okoskodásokkal. A költő írhat szépen, a próféta/igehirdető fogalmazzon érthetően. A baptista sajtó talán még lehet szép is, de annál is fontosabb, hogy az evangélium eszköze, és könnyen érthető legyen!

Herjeczki Géza

Igazságot szeretetben

„A higgadt válasz elhárítja az indulatot, de a bántó beszéd haragot támaszt.”
Péld 15:1

„Én csupán megmondtam neki az igazat. És lám, hogy megsértődött.” - ezzel érvelünk sokszor, amikor valakit megbántunk a szavainkkal.

Nagy művészet az igazságot szeretetben megmondani.

Milyen lenne, ha a friss ivóvizet koszos pohárban kínálnánk? Az igazság a víz, a szeretet a pohár. Azért nem fogadják tőlünk az igazságot, mert nem tiszta indulattal mondjuk ki. Nem csak igazat kell tehát mondani, hanem a szeretet indulatával kell igazat mondani, másképp olyan undorító lesz, mint a tiszta víz szennyes pohárban.

Lukács János

A MEGGYÓGYÍTOTT FÜL

Gyermek- és ifjú-koromban mindig kiváló hallással rendelkeztem. Ez nem a zenei hallásomra vonatkozik, hanem receptor-szinten volt kitűnő a fülhallásom.

Később (pásztorként) ha vendégségben voltam idegen helyen, este mindig leállítottam a hangosan ketyegő órát (inga-órát) az alvó-szobában, hogy el tudjak aludni. Reggel pedig újra ketyegésre bírtam a vekkert. Egyszer elfelejtettem indítani az öreg „ingásat”. Csodálkoztak a háziak. Én meg sajnálkozva megjegyeztem: Úgy tűnik, nagyon fáradt lehetett szegény, és abbahagyta egy kis időre a működést.

„A meggyógyított fül” címmel olvashatjuk az április tizenhetedikéi „áhitat” főcímét. Ennek az igei olvasmánynak az üzenete a lelki hallásra irányítja mindenki figyelmét.

Fokozatai vannak a hallásnak: Mint-ha hallanék valamit – hallom a hangját – meghallgatom a mondandóját – meghallom, amit mond – megértem – elfogadom igaznak – engedelmeskedem szavának – megcselekszem, amit meghallottam – tovább mondom mások felé is a hasznos mondanivalót.

Kétféle módon kapcsolódhatunk az Igéhez: a szemünk által és a fülünk segítségével. Az a nagy kérdés, hogy az említett fokozatoknál hányadik stációhoz szoktam érkezni. – Természetesen az „előzmény” sem maradhat ki, vagyis kézbe kell venni a Bibliát, illetve el kellene oda mennem, ahol olvasnak belőle és az olvasottak alapján prédikálnak.

Hányszor hallom a kifogást: én már kívülről ismerem szinte az egész Bibliát. Már háromszor végigolvastam, Mózesről a Jelenésekig. – Csakhogy az a baj, hogy aztán a prédikációval is úgy lesz, hogy „kívülről” hallgatja, vagyis el se megy az Úr házába, meghallgatni az igehirdetést. „Én három, hét, több adást is „tudok” fogni a Téven vagy a Rádión keresztül. – De az, hogy tudok, nem jelenti száz százalékosan azt, hogy csakugyan meg is hallgatom. Közben pedig lehet étkezni, nassolni, takarítani, kötni-horgolni, férfiaknak „horkolni”. – Szóval ez egy csalafinta út!

A „meggyógyított fül” azt is jelenti, hogy meggyógyított időbeosztás. És meggyógyított kapcsolatrendszer az Úr gyermekeivel a gyülekezetemben.

Találtam egy érdekes ígét. Áron fiairól van szó. „*Áron fiai tegyék kezüket a kos fejére! Azután vágd le a kóst, végy a véréből, és kend meg azzal Áron fülcimpáját!*” – Ennek az üzenete: A „*királyi papság, szent nép*” minden tagjának fülcimpáját meg kellene érinteni az Áldozat vérével, Jézus gyógyító kegyelmével. „*Tanuljátok meg tehát, szeretett testvéreim: legyen minden ember gyors a hallásra...!*” – Ilyen a meggyógyított fül.

Ki ne ismerné a Jelenések Könyve elején olvasható hét levelet, melyet a hét gyülekezetnek címez a Szentlélek?! – Hétszer is le van írva: „*Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek!*”

Megöregszem lassan. Romlik a fülhallásom. Szeretném azonban, ha az Úr adna nekem egy olyan „drága” hallókészüléket, mellyel mindig mint üzenetet hallgatnám az Ő áldott szavát!

Imádkozom, hogy az igehallgatás érdekében hajlandó legyek némi áldozatra is. Busz-, vagy benzin-költség, idő és erő odaszentelése az elmenetelre és az ottlétre, egészen a végéig, hogy „egymás hite által is erősödjünk”.

Jönnek próbák, betegségek, de „belső fülem” legyen mindig egészséges, ép és halló, és ehhez legalább két személy kell: Isten, aki éltet és megtart és én, aki „*nem feledékeny hallgatója, hanem tevékeny megvalósítója*” Isten beszédének, az Ő kijelentett akarátának!

Gerzsenyi Sándor

PILLANATKÉPEK...

S.O.S.

Filippi 4:6 és Zsolt 55: 17-19

„*Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságaitokban és könyörgéseitekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.*” Az aggodalom legjobb ellenszere az imádság. A megoldás általában nem magától adódik, és nem is azáltal, hogy gondjainkat elfojtjuk vagy a szőnyeg alá söpörjük. A híres írónő, Dora Rappard tollából származik a következő ének:

„Nyom és lehúz a gondok terhe?
Nincs szívednek békessége?
Jézus szíve tárva-nyitva –
Gondjaid foglald csak imába!”

Ha valami gondunk támad, mindig az legyen az első, hogy Jézusra nézünk!

Szemünket újra és újra rá emelhetjük. Beszélj meg vele mindazt, ami olyan nyomasztó teherként nehezedik rád! Akármilyen szituációban is vagy, várd és reméld az ő beavatkozását! Megtapasztalod, hogy megadja, amire szükség van.

„*Jézus szokatlan életstílust tesz számunkra lehetővé: azt, hogy ne a nyugtalanság jellemezze életünket, hanem bízunk Isten jóságában és gondviselő szeretetében. Ha egyszer megértettük, milyen sokat jelentünk öneki és mennyire szívén hordozza sorsunkat, akkor életünk minden területén észre fogjuk venni szeretetének jeleit. Körülvesz bennünket gondviselésével.*” (Chr. Morgner) Olvasd el a 139. Zsoltár 1-12. versét és Jeremiás Siralmaiból a 3. rész 22-26. versét! Nem kell tehát cipelnünk a gondok terhét, és ezt tudva többféleképpen is szólhatunk Istenhez: imádkozhatunk és könyöröghetünk hozzá, hálát adva eddig megtapasztalt segítségéért és azért, hogy egyáltalán őhozzá fordulhatunk.

Vajon miért beszél a Biblia az imádság többféle válfajáról? Azért, mert körülményeink megkövetelik. Kérlelmeinket általában egyszerű kérő imádságban szoktuk Isten elé hozni. Amikor azonban válságos helyzetben találjuk magunkat, akkor az imádságnak egy intenzívebb formáját használjuk – régi-es szóval „föhászkodunk”, eszedünk, könyörgünk. Sürgős segélykiáltás ez Istenhez, ha veszélyben vagy szorult helyzetben találjuk magunkat.

Isten ígében nem találunk olyan ígéretet, hogy minden kérésünket vagy kívánságunkat azon nyomban teljesítene. Ha azonban gondjainkat hálaadással elé hozzuk, az Úr Jézus nevében, akkor bízhatunk benne, hogy kézbe veszi sorsunk irányítását, és jó úton vezet bennünket. Ezenkívül betölti nyugtalan szívünket az ő békességével, hogy várakozás közben lecsendesedhessünk és vigaszt, új erőt és bátorságot merítsünk. „Aki hálaival áldozik, az dicsőít engem, és ez az az út, amelyen megmutatom néki Isten szabadítását.” (Zsolt. 50:15, 23; 103:1-2; olvasd még el: Dániel 6:11; Jer 32: 17-19, 26-27.)

Isten nem teljesíti minden kívánságunkat, de teljesíti minden ígétét!

Jézus Krisztus sohasem az utolsó reménysugár, hanem mindig az első!

Williams Anikó

DETROIT

25/40/66

Ritkák családjainkban, gyülekezeteinkben a jubileumi ünnepek. Mindekelőtt természetesen az időaspektus miatt: hosszú évekre, évtizedekre, azoknak kellemes és kellemetlen hozadéka-ira visszatekintve van csak értelme a jubilálásnak.

A Herjeczki család életében egybeesett ez évben három jelentős, ünnepelésre érdemes évforduló: 40 évvel ezelőtt kezdték a lelkipásztori munkáját a magyarországi Jánoshalmán, majd a torontói és váci szolgálat után 25 évvel ezelőtt érkeztek a detroiti gyülekezetbe. A harmadik, a 66-os számmal jelzett évforduló, Géza bácsi koráról árulkodik, pontosabban arról, hogy az ország polgári törvényei értelmében elérte a nyugdíjkorhatárt.

a 25, 40, 66 évért a Herjeczki házaspár-al és a helyi gyülekezettel. A környéken élő de más gyülekezetekhez tartozó magyarok közül sokan régebből ismerik Herjeczkiéket, mint a baptista gyülekezethez tartozók közül jónéhányan, így természetesen azonnal igent mondtak Für Béla gyülekezetvezető meghívására, aki az est főszervezője és program-vezetője is volt.

Múltbeteekintő, méltató és biztató üzenettel szolgált az est folyamán Varga Ferenc püspök testvér, az Allen Park-i Református gyülekezet lelkipásztora, Fr. Kiss Barnabás, a Szent Kereszt Katolikus Egyház plébánosa, Lizik Zoltán windsori református lelkipásztor és Kerekes Tibor, a Pünkösdi Gyülekezet lelkipásztora. Mindenikük nagyra értékelte és kiemelte beszédében azt, hogy lelkipásztorunkban olyan munkatársra találtak, akivel könnyű volt szót érteni, együtt működni, és akit nem esett nehe-

Finom vacsora mellett folytatódott a meghitt hangulatú összejövetel, ahol „bekapcsolódott” az ünneplésbe Ádám is, aki videó üzenetben köszöntötte édesapját és az ünneplő gyülekezetet, Béla az angol nyelvű környezetben élő magyarok kevert-nyelvűségéről tartott humoros felolvasást, Mikó Ildikó pedig felolvasta tíz évvel ezelőtt írt csaszus-káját, ami humorosan és nagyon találóan mutatja be Géza bácsit, aki (mint kiderült), nem változott sokat az elmúlt évtizedben (a hajszínét leszámítva). Ugyanúgy rúgja a labdát a gyülekezeti kirándulásokon (majd jajgat és sántikál), látogatja a betegeket (kórházban vagy otthon), fogadja a repülőtéren a vendégeket vagy kivándorlókat (ez utóbbiaknak hivatalos ügyek intézésében is segít, ha kell), cipekedik a garage sale-ken, szerkeszti az Evangéliumi Hírnök-öt, verseket ír, zongorázni tanítja a gyerekeket, munkalapokat készít nekik

A Herjeczki házaspár; magyar lelkipásztorok; a gyülekezet és a vendégek; a gyermekek köszöntése; vendégeink egy része; "köszönjük a 25 év szolgálatot..."

Ha negyed évszázad megérdemel a házasságokban egy ezüstmenyegzőt, akkor 25, a gyülekezettel együtt töltött év is ünneplést, a megtett útra való visszatekintést, jubilálást kíván!

Herjeczki testvér szerény kérése, miszerint nem kell ebből nagy ügyet, felhajtást csinálni, meg amúgy sem szeretik ők az ilyenfajta megkülönböztetett figyelmet – ezúttal nem jutott halló fülekbe, s nem térítette el a gyülekezetet azon szándékától, hogy jubileumi ünnepséget szervezzon.

Február 28-án százegynéhányan jöttek el imaházunkba (megsokszorozva gyülekezetünk taglétszámát) hálát adni

zükre tisztelni emberként és szolgatársként is.

Mikó Tibor diakónus (aki azon kevesek közül van, akiknek immár 25 éve lelkipásztor a Herjeczki testvér), a gyülekezet részéről mondott köszöntést, köszönetet és rövid ismertetést a lelkipásztorcsalád eddigi életútjáról. A Für testvér által az alkalomhoz illővé alakított énekeket (pl. „Hála a huszonöt szép évért,/ Hála, hogy karod hordozott,...”) lelkesen énekelte a gyülekezet, a kórus, de emelték az est ünnepélyességét a vendég gyülekezetek énekszolgálatai, a gyerekek „kórusa” és a versek, melyek között volt néhány az ünnepelt verseiből is.

minden vasárnapra és nem utolsósorban ígét hirdet, tiszta evangéliumot. Teszi mindezt kitartóan, fáradtságot, kritikákat, sértéseket hamar feledve, és természetesen nem egyedül: Éva néni gyakorlatiassága, rendezettsége, kitűnő memóriája, kapcsolatteremtő készsége, közvetlensége segítette és megkönnyítette az egyébként cseppet sem könnyű lelkipásztori munkát. A vacsora során Éva néni is felelevenítette a Detroitba érkezést, az azóta eltelt éveket, hálásan emlékezve az Úr kegyelmére és a gyülekezetre, mely második családjukká vált az évek során. Örömeinkre szolgál, hogy Lincoln Park-ot választották lakóhe-

lyül életük következő szakaszára, s így nem kell megválniuk később sem ettől a „családjuktól”. Lelkipásztorunknak a nyugdíjazás egyelőre csak egy rövid dél-után erejéig tartott: már az ünnepséget követő éjjel készítette a szokásos vasárnapi bullettint, s változatlan lendülettel végzi a gyülekezeti munkát azóta is.

A jubileum, emlékezés jegyében telt a következő napunk is. A szombat esti ünnepi vacsorától megmaradt ételből vasárnapi ebéd is kerekedett a gyülekezeti tagoknak, s az ebéd után amolyan időutazásként régi (20-25 éves) videofelvételeket néztünk meg. Interaktív filmnézés volt, ugyanis a gyülekezet meglehetősen nagy része kicserélődött az elmúlt évtizedekben (költözés vagy elhalálozás miatt), s a régebbiek előszeretettel mutatták be a már nem élőket vagy nem itt élőket, s egészítették ki saját élményeikkel a gyülekezeti alkalmon készült filmfelvételeket.

Nemcsak emlékeket idéző de emlékezetes is marad ez a két nap úgy a gyülekezet mint a Herjeczki család életében.

Istené a dicsőség azért, hogy hűséges volt szolgálójához s a detroiti gyülekezetéhez az elmúlt negyed évszázadban, s azért is, hogy a jubilálásban nem csak a megtett utat látjuk, hanem erőt és reményt kapunk a jövőnk vállalására, a ránk váró utak bejárására is.

Reménykedünk, hogy még hosszú és áldott közös útja lesz Géza bácsinak és Éva néninek a detroiti gyülekezettel. Kívánunk nekik sok fizikai és lelki erőt a munkavégzéshez!

Kerekes Irénke

AKIK ELMENTEK

KULCSÁR FERENC ÉS KULCSÁR ANNA

A közelmúltban két szomorú esemény érte közösségünket. Először *id. Kulcsár Ferenc testvér* haláláról értesültünk, akit az Úr, folyó év január 28-án szólított haza. Testvérünk hosszú életet, 92 évet kapott az Úrtól, amelyben áldások és megpróbáltatások gyakran váltották egymást (lásd vázlatos nekrológ). Néhány héttel később (39 nap, március 8), Isten jónak látta, hogy a hátra maradt özvegyet *Kulcsár Anna* testvérnőt is, 90 éves korában, rövid szenvedés után magához vigye. Testvéreink 67 és fél évet éltek együtt boldog házasságban, jó volt látni mindkettőjük életében, hogy hitben, a halálra felkészülve várták a haza hívó szót.

Kulcsár Ferenc testvér gyászistentiszteletére február 2-án került sor a *Balsamo Funeral Home* (Bronx) ravatalozóban, ahová a család és gyülekezetünk tagjain kívül, sokan eljöttek végtisztességet tenni. Az alapigét, gyülekezetünk lelkipásztora, a Timóteus-hoz írt második levélből olvasta (2Tim 4: 6-8). Bátorító és vigasztaló üzenettel szolgáltak még *id. Kulcsár Sándor* testvér (veje) és *Kulcsár Attila* (unokája) lelkipásztorok. A költemények, bizonyágtételek és az igehirdetés, arról tanúskodtak, hogy testvérünk Isten kegyelme által megharcolta a hitnek szép harcát, és minden okunk megvan annak elhívására, hogy az igazság koronáját is elnyerte. A temetésre február harmadikán, a *Rose Hills Memorial Park* (Putnam Valley) temetőkerületben került

sor. Lelkipásztor testvérünk a lehetéset fojtó, dermesztő hidegben, az 1Kor 15: 19-28 alapján hirdette a feltámadás és viszontlátás reménységének ígét. Azok miatt, akik nem tudtak eljönni a temetési istentiszteletre, gyülekezetünkben emlék istentiszteletet is tartottunk (feb. 8), amikor a Zsid 13:7-14 alapján sokan emlékeztek testvérünk példamutató életére és szolgálatára.

Kulcsár Anna testvérnőt ugyanabból a ravatalozóból búcsúztattuk, mint férjét, földi porsátorát ugyan abban a temetőbe helyeztük nyugalomra. A vigasztalás ígét március 13-án gyülekezetünk lelkipásztora a Lukács 2:36-38 alapján hirdette, kiemelve hogy elköltözött testvérnőnk esetében nem csak a név ugyanaz, hanem a jellem is, amit a név takar. Mint a Fánuel leánya, Anna testvérnőnk is példamutató módon szerette az Úr házat, sokat böjtölt és imádkozott, megelégedett és hálás életet élt, örömmel segített másoknak, így várta a haza hívó szót. A temetőkerületben a Jel 14:13 igeverssel búcsúztunk, abban a hitben, hogy testvérnőnk is elnyerte az örök boldogságot, ahol elveszi sok jó cselekedete jutalmát, illetve példáját követve, ez a dicsőséges jövő vár reánk és mindazokra, akik Krisztusban halnak meg. Március 15-én, vasárnap a gyülekezeti istentisztelet keretében is emlékeztünk

Anna testvérnőre, amikor az ígét egyik unokája, Attila hirdette. Az evangélium hatalmáról szólt (Róm 1:16), mert mind-egyik nagyszülő eszköz volt abban, hogy megismerje az Evangéliumot és a lelkipásztori szolgálatot válassza.

Ez úton is kívánjuk kegyelmes Istenünk vigasztalását a gyászoló családnak és mindazoknak, akik ismerték és szerették az Úrhoz költözött testvéreinket.

Gergely István

NEKROLÓG

KULCSÁR FERENC 1923. január 12-én született *Szilágyperecsenben*, *Kulcsár Gergely* és *Balla Eszter* első gyermekeként. 14 éves koráig a helyi baptista gyülekezetbe járt, ahol a vasárnapi iskolában is aktívan részt vett. 14 évesen *Szilágyosmlyóra* került mesteriséget tanulni egy bőrműves műhelybe. A négy éves képzés után, 1940 októberétől *Debrecenben* fejlesztette tovább szaktudását, beilleszkedett a Baptista gyülekezetbe. Innen *Karcagra* költözött, majd 1942-ben a Honvédelemi Minisztérium rendeletére egy budapesti hadiüzembe, ahol a hadseregnek dolgozott. Budapesten a Nap utcai Baptista gyülekezetbe járt, az énekkarban, fiúkorban is szolgált az Urat. 1943-ban hitét megvallotta, és 16 fehér ruhással együtt lett bemenítve *Dr. Somogyi Imre* lelkipásztor által.

1944. december 18-ig Budapesten tartózkodott, majd az osztrák határhoz szállították, mint leventét, sok más katonával együtt, védővonalat építeni. 1945. február 18-án *Németországba* szállították vagonokban. Ezen az úton is megtapasztalta Isten oltalmazó erejét: túlélte az amerikai repülők által indított vonatbombázást. 1945. április 30-án *Münchenben* amerikai fogságba esett. A 11 hónapig tartó fogság során is megtapasztalta a jó Isten gondoskodását, hívó magyar testvérekre talált, akikkel együtt imádkozhatott. Szabadulása után Pestre szállították, onnan március 8-án *Nagyváradra* érkezett.

1947. május 14-én feleségül vette Deák Annát. (Innen felesége életrajzával, majd közös utjukkal folytatjuk.)

KULCSÁR ANNA (sz. Deák Anna) 1924. március 24-én született *Szilágynagyfaluban*, *Deák András* és *Király Zsuzsa* baptista hívó szülők harmadik gyermekeként. Szülei példamutató szeretetben nevelték gyermekeiket, baptista értékek szerint. Gyermekkora nem volt könnyű, nagycsaládban nőtt fel, heten voltak testvérek. Édesanyja korán megbetegedett, így a házi munka nagy része órá és *Berta* húgára várt.

Életét fiatalon, 1938-ban, 14 évesen átadta az Úrnak; Szabó László testvér merítette be. Nagyon szeretett gyülekezetbe járni, és hűségesen bekapcsolódott a gyülekezeti életbe.

A II. világháború után, 1946 őszén, a hálaadó ünnepélyen megismerkedett Kulcsár Ferencel, akivel 1947. május 14-én Szilágysomlyón házasságot kötött. Az ifjú pár házasságkötését Szabó Károly székelyhídi lelképásztor végezte. A menyegzőn Cserepka János misszionárius is jelen volt. Szilágysomlyón telepedtek le. Házasságukat Isten 5 gyermekkel ajándékozta meg. Az Úr korán megpróbálta hitüket, amikor második gyermeküket elvesztették 2 hónapos korában, amit ők Isten akaratában megnyugodva fogadtak. Nagy hangsúlyt fektettek a hitéletre és gyermekeiket is Istenfélő életre nevelték.

1965-ben nagy megpróbáltatás érte őket, amikor férjét, hite miatt, a kommunista rendszer megvádolta és börtönbe zárta. 8 hónapot töltött a börtönben a kenyérkereső férj, de a jó Isten csodálatos módon gondoskodott az áldott állapotban lévő feleségről, és az egész családról. Hívó testvéreket használt fel az Úr, akik kézzel fogható szeretettel voltak a család felé. 1967 tavaszán Aradra költöztek, ahol az aradi 1-es számú baptista gyülekezetben szolgáltak hűségesen. Kulcsár testvér az 1974-ben megalakult a Kisszentmiklósi gyülekezet alapító tagja volt és ott is hűségesen végezte a gyülekezeti szolgálatokat.

Férje még fiatal korában, valamint a 2. világháború utáni amerikai fogság után gondolkodott arról, hogy jó lenne nyugatra telepedni. A 80-as évek politikai helyzete ezt az elhatározást megerősítette benne. Feleségével megosztotta ezt a gondolatot, aki nagyon nehezen szánta rá magát erre a nagy lépésre, nem akarta elhagyni otthonát. Végül 1983. május 27-én fiukkal, Frankkel kitelepedtek New Yorkba, másik fiuk, Barna meghívására. Az imaháznál laktak 2 évig. Ez idő alatt háztartási munkát végzett családoknál. Körülbelül 8 évet dolgozott egy zsidó családnál, ahol többször bizonyosságot tett hitéről. 1991-ben betegség miatt abba kellett hagynia a munkát, így otthon végezte tovább feladatát. Sokakat megvendéglelt otthonában, fiatalokat, idősebbeket, és amikor csak tudott bizonyosságot tett Megváltójáról. Nagyon szeretett gyülekezetbe járni, boldogan megragadott, kihasználta minden alkalmat. Az Istentiszteleten, női körön rendszeresen részt vett, és amikor csak tehetett, szavalattal is szolgált. Nagyon szeretett énekelni, és közösségekben lenni a testvérekkel és Teremtő

Úrával. Szerette jó tanácsokkal ellátni gyermekeit, unokáit és dédunokáit. Kikötőn és hűségesen imádkozott értük élete utolsó napjáig. Szívén hordozta 14 évvel fiatalabb húgát, aki 6 éves házasság után özvegyé vált, és egyedül nevelte 2 gyermekét. Isten felhasználta arra, hogy testvére ne váljon kenyérkéregetővé. Példamutató élete volt, képmutatás nélküli, őszinte, becsületes és szeretetteljes.

Férje az Új hazában nagyon jól felcserélte magát és nagyon hálás volt, hogy amerikai polgárságot is kapott 1993-ban. A New York-i Magyar Baptista Gyülekezet hűséges tagjaként szolgált az Urat mindvégig, imaóra vezetőként, énekkari tagként és a bizottságban. 2013 nyarán elvesztette szeme világát, a vaktságot és a vele járó nehézségeket is türelmesen viselte. Nagyon hálás volt szerető feleségének, hogy türelmesen gondozta, 67 és fél évet éltek együtt boldog házasságban.

2015. január 28-án a jó Isten hazaszólitotta édesapánkat a mennyei hazába, ahova már nagyon vágyott. Hátrahagyta feleségét, 4 gyermekét, 11 unokáját, 14 dédunokáját. Hűséges férj, gondoskodó édesapa volt, aki a családjáért mindent megtett. Igazságszerető, példás hívő emberként élt. Sokszor mondta: nehéz becsületesen élni DE jó! Nagy űrt hagyott maga után úgy a családban, mind a gyülekezetben.

Hűséges feleségét március 8-án hívta haza az Úr. Utolsó hónapjaiban szívbetegsége miatt sokszor gyengének érezte magát, de türelmesen viselte betegségét. Panasz nélkül élte napjait. Készült az örök hazába, hogy találkozson előrement szereteteivel és Teremtőjével, hogy együtt énekeljék a Bárány dicséretét.

Életrajzukat az édesapa általa sokszor említett idézettel zárjuk: „Legyen a dal fájdalmas merengő, fiaim csak énekeljétek!” Halála előtt egy pár évvel megtanította és megkérte unokáit és dédunokáit, hogy a temetésén énekeljék el egyik kedvenc énekét, az *Ami szép hon felé száll az én óhajom* címűt. Óhaja már teljesült – mi pedig könnyes szemekkel énekelünk.

Az elválás perceiben az énekíró szavaival vigasztalódunk, mely nekik is kedves énekük volt: „A szülők várnak boldogan ott, gyermekük majdan megjönni fog, a viszontlátás oly üdv teli, egymást a mennyben köszönteni.”

Áldott emlékeket szívünkben őrizük, példás életüket, jó tanácsaikat követni fogjuk Istenünk segítségével.

Az áldott viszontlátás reményében, a család nevében:

Kulcsár Frank

The God Who Feeds My Soul

Bread is eaten daily. Some fruits are available only in season. Some drinks are made only at holidays. Not so with bread. And not so with Jesus. He should be brought to our table every day. We let him nourish our hearts, not just in certain months or on special events, but daily.

Bread can meet many needs. So can Jesus. He has a word for the lonely as well as for the popular. He has help for the physically ill and the emotionally ill. If your vision is clear, he can help you. If your vision is cloudy, he can help you. Jesus can meet each need.

Can you see why Jesus called himself the Bread of Life?

I can think of one other similarity. Consider how bread is made. Think about the process. Wheat grows in the field, then it is cut down, winnowed, and ground into flour. It passes through the fire of the oven and is then distributed around the world. Only by this process does bread become bread. Each step is essential.

Jesus grew up as a "small plant before the LORD" (Isa. 53:2). One of thousands in Israel. Indistinguishable from the person down the street or the child in the next chair. Had you seen him as a youngster, you wouldn't have thought he was the Son of God. He was just a boy. One of hundreds. Like a staff of wheat in the wheat field.

But like wheat, he was cut down. Like chaff he was pounded and beaten. "He was wounded for the wrong we did; he was crushed for the evil we did" (Isa. 53:5). And like bread he passed through the fire. On the cross he passed through the fire of God's anger, not because of his sin, but because of ours. "The LORD has put on him the punishment for all the evil we have done" (Isa. 53:6).

Jesus experienced each part of the process of making bread: the growing, the pounding, the firing. And just as each is necessary for bread, each was also necessary for Christ to become the bread of life. "The Christ must suffer these things before he enters his glory" (Luke 24:26).

The next part of the process, the distribution, Christ leaves with us. We are the distributors. We can't force people to eat the bread, but we can make sure they have it. "I am the bread that gives life." John 6:35

Max Lucado:
A Gentle Thunder

Sierra Leone

Makeni, 25 February 2015

See...The rains are over and gone...

There are only two seasons in Sierra Leone: the rainy and the dry seasons, so I cannot write that the winter is past because there was no winter. The temperatures went down a few grades for just a few weeks in the Harmattan when a cooler wind blew sand towards West Africa from the North.

However, with the change of the season, our life also changed a lot. Though it is very hot in the afternoons and some of the water wells are already dried up, the dry weather greatly supported the heroic work of the nurses and the doctors in the Ebola holding centers. It seems that the Ebola viruses are drying up as well. Now there are only about 10-12 new cases per day in the whole country. Therefore, we are not quarantined anymore and are free to move around in the country. Schools will also be opening in the beginning of April.

In the last few months, my main work was to distribute food among those who suffered from the effects of Ebola.

Teaming up with the coordinator of the Church Ministries Department, we took rice and other produce to several villages and people who were quarantined in their homes in Makeni. Our ministry was highly appreciated as the neighbors of those who were quarantined due to Ebola saw us praying and started to come out or send their children to church.

Now, we have more than 60 regular attendees at the worship service of the school church. Of course the place is already small for us. A few weeks ago we had our first baptism and communion. Some of the adults who were baptized came from Muslim, others from Catholic backgrounds. They made their decision

after careful consideration of the price of following Christ. The younger ones went to the water grave because they wanted to obey the Bible. Please pray for that small, but growing congregation. It would be good to have a full time pastor, however, the harvest is plentiful but the workers are still few. Presently three of us from the mother church (Prince of Peace) are sharing the work. Therefore, I always have to be ready anytime to step in, in case there is a need to teach any Sunday school group.

Sunday school in the School Church

The mother church is growing as well. The small tent had to be enlarged. However, we were still not able to put up the roof of the church building because the price of the building materials drastically went up during the time of the Ebola quarantine. You can see several photos of both of the churches on my Facebook page.

When we can open the schools in April, we will continue to move around with the traveling Bible School. However, we cannot stop supporting the impoverished brethren. About 180.000 people lost their jobs because of the Ebola. In several areas, the farmers were not able to produce enough last year so that they would have seed for this year as well. If we go there with the Bible, they ask us for rice. That is the staple food here and not bread. We made plans with the Church Ministries Coordinator to select a few very poor families and help them by providing farming tools and seeds to plant rice or groundnut. Please pray that we would be able to choose the diligent and reliable people to work with us. We also would like to build an orphanage for those children who lost their parents because of the Ebola.

Please pray for these plans and pray for me as well: for good health and protection (not only from the Ebola, but from any other sickness or accident as well). Pray for my coworkers, especially the coordinator of the Church Ministries Department and his family. Please continue to support me financially because the cost of living is much higher than it was before due to the

Ebola. You can send your tax-deductible donation to:

Hungarian Baptist Convention of
North America / Mission in Sierra Leone
Mr. Balla Zsigmond treasurer
2563 Nixon Way
Fullertown, CA 93835 USA

I wish you all the best and pray for the Lord's richest blessings on your ministry.

Yours in Christ,
Gabriella Kamilla Furedi

BEATITUDES FOR FRIENDS OF THE AGED

*Blessed are they who understand
my faltering steps and shaking hand.*

*Blessed are they who know that my ears
today
must strain to catch the words they say.*

*Blessed are they who seem to know
that my eyes are dim and my reactions
slow.*

*Blessed are they who look away
when my coffee gets spilled during the day.*

*Blessed are they with a cheery smile
who stop to chat with me for a while.*

*Blessed are they who never say
"You've told that story twice today."*

*Blessed are they who know the ways
to bring back lovely yesterdays.*

*Blessed are they who make it known
that I am loved, respected and not alone.*

*Blessed are they who know the loss
of strength I need to bear the cross.*

*Blessed are they who ease the days
of my journey home in loving ways.*

Esther Mary Walker, submitted by
Teresia Faulkner

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

LELKIPÁSZTOR KERESTETIK

Egy gyülekezetnek nem volt pásztor, újat kellett választani. Ez minden közösség számára fontos pillanat. Ki lesz az utód? A remény mindig ott van, hogy a következő talán jobb lesz, mint az előző volt. Tehát, vigyázat!

Egy egyházi gondnok nagyon kíváncsi volt, milyen lelkipásztort is szeretne magának a gyülekezet. Ezért egy maga által írott levelet vitt magával a gyülekezet vezetőinek gyűlésére, és úgy olvasta fel, mintha egy jelentkező levele volna. A levél így hangzott:

Testvérek, hallottam, hogy a ti közösségeitek pásztorot keres, és engem érdekelne a hely. Vannak egyes pozitív erőnyeim, melyeket értékesnek ítélnétek. Abban a kegyelemben van részem, hogy kellő erővel és meggyőződéssel prédikálok, és írói készségemmel is jelentős sikereket értem el. Azt mondják rólam, hogy jó szervező-készségem van. Valóban igazolni tudom ügyességemet, mivel több város gyülekezeti vezetője voltam már. De bizonyos embereknek vannak kifogásaik ellenem. Már 50 éves vagyok, de egy közösségnél sem töltöttem három évnél több időt. Némely gyülekezetet el kellett hagynom, mivel nyugtalanságot okoztam közöttük. Be kell valahánom azt is, hogy háromszor vagy négyszer börtönben is ültem, de nem azért, mintha valami rosszat tettem volna. Az egészségem kívánnivalókat hagy maga után, mivel kétéves munkát végeztem, hogy megélhessek. Gyülekezeteim elég kicsik voltak, habár nagyvárosokban volt a székhelyük. Néhol nézeteltéréseim adódtak más vallási közösségek vezetőivel. Hogy az igazságnál maradjak, azt is el kell mondanom, hogy egyesek bíróság elé idéztek és testi sérüléseket is okoztak. Az adminisztráció sem ment a legjobban. Ismert vagyok arról, hogy elfelejtem néha azt, akit megkereszteltem. Szeretnék az önök segítségére lenni, és tőlem telhetően mindent megtenni az önök közösségéért.

Amikor a levelet felolvasta, megkérdezte az egyházi gondnok, hogy nem érdekelne-e a vezetőséget ez a jelentkező. A visszautasító válasz így hangzott:

- Csak nem foglalkozhatunk egy beteges, civakodást szító és feledékeny pályázóval!

Tulajdonképpen még sértve is érezték magukat, hogy egy ilyen egyáltalán ajánlkozni is mer.

- Na, azért legalább a nevét mondja meg! - kíváncsiskodott egyikük.

A válasz így hangzott:

- Pál apostol.

(Internetről; beküldte Marosi Béla)

IMA HALÁLOS VESZÉLYBEN

A II. Világháborúban történt

Amikor a csata zaja csitult, katonák járkáltak udvarokba, házakba. Hol az oroszok, hol a németek – attól függött, melyik sereg nyomult előre. Egyik alkalommal orosz katona jött be az udvarunkba egy civil emberrel. Az imaház homlokzatán levő hatalmas kereszt láttán gondolhatta – ez templom lehet. A tolmács útján kérdezte, illetve kiabálta:

- Pópa, Pópa, hol a Pópa?!

Hallva ezt, apuka kijött a lakásból (az udvar végén volt a parányi, szoba-konyhás prédikátor lakás), s azt mondta:

- Itt vagyok, én vagyok az.

- Á, Pópa, na, Pópa, odaállni, falhoz fordulni! - dörrent a parancs a tolmács útján, s a fegyver már emelkedett is. Apuka rögtön átlátta, hogy ez itt nem mese. A kezét feltartva arra kérte a katonát, hogy egy utolsó kívánságát teljesítse. Engedje meg, hogy bemenjen az imaházba, és utoljára még egyszer imádkozhasson.

A katona, miután megértette a kérést, villanásnyi gondolkodás után ezt megengedte, de hozzátette, ha szökni próbál, itt nem lesz semmiféle ima... Erre apuka elindult a két ember és a felé irányított fegyver előtt az imaházba. Elmondása szerint semmi félelem vagy pánik nem vett erőt rajta. Eddigi élete is az Úr kezében volt, a halálát is oda akarta letenni. Felment a megszokott helyére, ott letérdelt – ahogy mindig is tette – imára. Az ima így hangzott:

- Mindenható nagy Isten, mennyei édes Atyám! Neked adok tiszteletet és dicsőséget, mert méltó vagy rá. (Általában így kezdte az imát.) Tudom, hogy itt a földön utoljára tehetem ezt. Nem sokára nálad leszek, s meglátlak színről-színre, amint azt megígérted a tiednek, és én hiszek Neked! Hálaadással a szívemben megköszönöm mindazt, amit nyújtottál eddigi életem során. Megköszönöm ezt a kis nyájakat, a gyülekezetet, amelyet reám bízál. Köszönöm, hogy Jézus Krisztus vére által ők is megváltottak. Kérlek, ne hagyd el őket ezután sem! Alázattal köszönöm meg Neked a családomat, s mindazokat, akiket nekem adtál. Kérlek Téged most és utoljára a négy fiamért, akiket nem tudom, hova sodort a háború szele. Órizzed őket, és kérlek, ne engedd, hogy kezükhöz vér tapadjon! Kérlek még téged

ezért a fiatal katonáért. Neki is vannak szerettei, akiket el kellett hagynia, fel-sőbb parancsnak engedve. Segítsd meg, hogy ő is visszatérhessen azokhoz, akik várják őt! És kérlek még, hogy bocsásd meg azt, amit most tenni akar, mert nem tudja, mit cselekszik. Köszönöm, hogy meghallgatsz... És most megyek, Égi Atyám, hozzád – Amen!

Ézután felállott a térdeiről, szembefordult a két emberrel, és a még mindig készenlétben tartott fegyverrel, s mondta:

- Köszönöm, készen vagyok... És kezdte kigombolni kabátját, ingét, helyet késztve az eltervezett lövésnek.

A tolmács végig suttogta a katona fülébe ezt a különös imát, amit az megmerevedve hallgatott. Ilyen imát ő talán még életében nem hallott, legalábbis, amit őerte mondtak volna el. A tolmács bizonytalanul feszengett, pislogott jobbra-balra, mert a katona nem mozdult. Kínos másodpercek múlva azonban, mintha egy láthatatlan parancsnoknak engedelmeskedne:

- Fegyvert lábhoz! - leeresztette fegyverét, majd sarkon fordulva, szó nélkül távoztak.

Sallai László prédikátor történetét lejegyezte lánya, **Nyári Istvánné**

Forrás: Ébresztő, Cleveland

LÉGY ÜZENET!

*Nem hanggal,
és nem beszéddel,
nem is hallható igéssel, -
néha jelentéktelen
hétköznapi történetekkel,
észrevétlen jelekkel,
csodás véletlenekkel
üzen neked az Úr.*

*Csupán a szíved titkos
felvevő antennájának
halk rezdülése érzi,
csak az foghatja fel az Ő
neked szóló üzenetét.*

*Keressd a csendet!
Tárd ki a szíved!
Figyeld a rezdüléseket!*

*Ha már visszhangra talált benned,
gyűjtsd össze, mint
megannyi kincset,
amit azzal a céllal kaptál,
hogy továbbítsd az üzeneteket,
hogy légy te magad is üzenet!*

*Egy nap se teljen haszontalan!
Míg jársz-kelsz az emberek között,
Légy te számukra
élő üzenet,
Istentől küldött üzenet.*

Oláh Lajosné

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - KRASZNA, PERECSEN

Szép és hosszú Zilahon töltött vasárnap végén (14. augusztus 10) visszakerültünk *Egrespatakra*, ahol *Szabó Efraim* testvér várt bennünket, s az ő nagyon nehéz napjairól beszélgethettünk, s Urunk vigasztalásáért imádkoztunk. Másnap egy kiadós, magyaros reggeli után (megmutatnám pl. a szalonnát, az akkor szedett paradicsomot, de hát látogassatok el inkább ti is Püsök testvérék panziójába, s magatok is tapasztalni fogjátok azt a jót, amiben nekünk volt részünk néhány napon át.

Hazafelé (ami egyelőre Budapestet jelentette) két nagy „baptista” városban is töltöttünk egy kis időt. *Krasznán* felkerestük *Dimény Sándor* testvérét, aki elvitt bennünket a krasznai cigány gyülekezet imaházához. Sokat hallottunk erről a gyülekezetéről és az épülő imaházáról *Vadász János* testvértől, aki hosszabb ideig szolgált közöttük és jelentős része volt abban, hogy most itt egy szép és nagy imaház működik. *Dimény* testvér is küldetésének tartja, hogy az itteni missziómunkát segítse. Száznál is többen beférnek az imaházba. A szomszédságból azonnal odajött néhány gyerek, akik azt is megmutatták, hogy ők hol szoktak ülni, s azt is elmondták *Novák* testvérnek, hogy most melyik barátjukért kellene imádkozni, mert beteg, és tudják, hogy az Úr Jézus meg tudja gyógyítani. Ezt azonnal meg is tettünk ott, az imaházban.

A hatalmas Krasznai imaházra is ránéztünk – legalább kívülről, néhány fénykép erejéig, s aztán siettünk tovább.

A következő állomás *Szilágyperecsen* volt. Az alhambrai *Balla Éva* testvérnő édesapja házáat kerestük meg először. *Bákai Géza* testvér már várt bennünket, sőt egy terített asztal is. Távolság ide-oda, *Novák* és *Bákai* testvér úgy beszélgettek otthoni és itthoni dolgokról, mintha csak egy tegnap abbahagyott témát folytatnának. Marasztalt még, de hát az idővel mindig hadi lábon állunk, így elkészöntünk.

Mielőtt a magyar hátart megcéloztunk volna, elkerültünk a perecseni imaházhoz. *Borzási István* testvér – az ottani lelkipásztor – még a táborban mondta, hogy ne kerüljük el, hiszen még nem is jártunk ott. Nem reméltük, de mégis sikerült. *Borzási* testvér az imaház udvaron szerelt valamit – *Novák* testvér nem hagyta annyiban, addig-addig, míg a négy kéz alatt egyszer csak megjavult. Aztán megnéztük a hatalmas imaházat – belülről is. Micsoda orgonájuk van! Hálát adtunk az Urnak, hogy magyar népünk ilyen nagy testvéri közösségekben élhet, például itt a Szilágyságban. Talán sehol sem élnek ilyen nagy koncentrációban magyar baptisták – még *Budapesten* sem.

Hogy ezt sokan régóta tudjátok, sőt, talán éppen erről a vidékről származtok? Lehet. De vannak olyan olvasóink, akik még sohasem jártak erre felé. Tervezzetek egy körutat a Szilágyságba, szívesen fogadnak majd benneteket!

Az Úr áldja meg erdélyi testvéreink életét, szolgálatát!

Herjeczki Géza

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél – az *Evangéliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek – és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Simon József* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Herjeczki Géza* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

A krasznai imaház; a krasznai cigány gyülekezet imaháza kívülről és belülről - *Dimény* testvérral a közepén. Szilágyperecsen - *Bákai Géza* testvér házáánál, és az imaház, belülről.

MEGLÁTNI ŐT

Életem (59)

"Ő, aki megközelíthetetlen világosságban lakik, akit az emberek közül senki sem látott, és nem is láthat: Ővé a tisztelet és az örökkévaló hatalom." 1Tim 6,16.

A lelki ének szent, szent ének, vagy csak ének, vagy csak dal, ahogy manapság gyakran hallom. Dalolni pedig a borozgatók szoktak, és nem azok, akik megteltek Szentlélekkel; azok szívbeli énekeket énekelnek az Úrnak. Ef 5,18-20.

Minden írásra, könyvre felfigyeltem, amely a gyülekezeti, a lelki énekekről szól. Sokat olvastam, de annak bibliai vonatkozásáról nem sokat találtam. Viszont egy katolikus egyházzenei lapban annál inkább. Egy orgonás katolikus papnál láttam meg a Zágrábban megjelenő "Sv. Cecilija" egyházzenei lapot, melynek kotta melléklete is volt. Megrendeltem, és több évig járattam. Néhány karéneket meg is tanultunk belőlük az énekekkel.

Abban az időben, a 1970-es években jelentek meg itt a keresztény szanzonek, ők nevezték így a rajongó hívők dalait. Nagyon elleneztek. Sok vitairat jelent meg e témában. Igazuk is volt, és mégis hozzájuk is begyűrűztek, és meghonosodtak, mint ifjúsági dalok. Ezzel a magyarázattal kerültek be gyülekezeteinkbe is. A Szent Cecilia egyik írásában olvastam e megszívlelendő állítást: Isten szentségét nem az ember, hanem maga az Isten határozta meg!

Ezt tudatja az Úr Isten az emberrel: *"És miután kiűzte az embert, odaállította az Éden kertje elé a kérubokat és a villogó lángpallóst, hogy őrizze az élet fájához vezető utat."* 1Móz 3,24.

Ezt tudatja Isten Mózesnek az égő csipkebokornál. Magához hívja, de meg szabja a határt és a módot: *"Ne jöjj közelebb! Old le sarudat a lábadról, mert szent föld az a hely, ahol állasz!"* 2Móz 3,5-6. "Mezítlábás", szolgai statuszt kap.

A kösziklánál is, ahol vizet falkaszt, ezzel találkozunk, amikor majdnem átlépi a szentség határát, és Isten szankciózza, hogy ne felejtse el. Mégis, prédikálta Bálint Pál testvér, hogy Isten, végtelenül szeretve és tisztelve szolgáját, maga temeti el a Pizga tetején!

Számomra sokatmondó Mózesnek az a vágya, hogy látni akarja Istent. 2Móz 33,18-23. Egy igen nehéz eseményen van túl, amikor kéri: *"Mutasd meg nekem dicsőségedet."* "Mintha Mózes át akarja lépni, legalább egyszer, a végső sorompót, amely még mindig elválasztja őt a megközelíthetetlen és titokzatos Istentől. Mózes megkapja a legnagyobbat, amit ember még elérhet." (a magyará-

zatos Bibliából) Előzőleg azt mondta az Úr Mózesnek: *"Mert megnyerted jóindulatomat, és név szerint ismerlek... Van itt egy hely nálam, állj a kösziklára! És mikor elvonul dicsőségem a KÖSZIKLA HASADÉKÁBA álltalak, és kezemmel betakarlak, míg elvonulok. Azután elvesszem kezemet és megláthatsz hátulról, mert orcámat senki sem láthatja meg."*

Nékünk, akik nem nép voltunk, ez a lehetőség Jézus Krisztusban adatott meg, akinek "hasadék" van az oldalán, melyet a római katona dárdája ütött. A költő, A.M. Toplady, így fogalmazta meg: *"Aki értem megnyitál, rejsz el, ó, örök Köszál!"* Elve, és nem visszaélve, ezzel a lehetőséggel, láthatunk Istentől annyit, amennyit Ő jónak lát. Mind azt, amit kijelentett nekünk Szent Fia által. Ez az Ő hatalmas lényéből csak egy szelet, és ez is soknak bizonyul. Úgy szeretnénk úgy tenni, úgy imádni Istent e kegyelemért, ahogy azt a samáriai asszonyoknak mondta: lélekben és igazságban! Viszont Krisztusban, a sziklába rejtve tudjuk ezt tenni, mert: *"Az a víz, s a drága vér, melyet ontál bűnömér"; Gyógyír legyen lelkemnek, / bűntől s vádtól mentes meg."*

Milyen szépen segíti a szöveg mondanivalóját T. Hastings dallama és harmóniája. Nem könnyű megtalálni a megfelelő dallamot, különösen a jó versre, mert a nem megfelelőt a vers "ledobja", ami itt nem történt meg. Művészen egyszerű, szentséges, és mindenki számára érthető: *"Törvényednek eleget bűnös ember nem tehet. / Buzgóságom égne bár, s folya könnyem, mint az ár; / Elégtételt az nem ad, Csak te válthatsz meg magad."*

Mennyire segíti ez az ének megérteni, hogy Krisztusba rejtve részesei lehetünk Isten Szentségének, és élvezhetjük e boldog biztonság védettségét, még akkor is: *"Ha bevégzem életem, és lezárul már szemem: Ismeretlen bár az út, Lelkem Hozzá, mennybe jut, Aki értem megnyitál, Rejsz el, ó, örök Köszál."*

Nagyajtai Eszter

Könyvjelző

Eric Metaxas: Bonhoeffer

Könyv a mártír evangélikus lelkészről

Mi a helyes magatartás, ha a keresztény közösség kettészakad, egy államhoz hű és az azzal szembenálló félre? Meddig mehet el egy lelképásztor, ha a pusztulás veszélye fenyegeti hazáját? Eric Metaxas Dietrich Bonhoeffer evangélikus lelkészről, teológusról írt életrajzából – amelyet az Immanuel Kiadó jelentetett meg – többek között ezekkel a kérdésekkel is szembesülhetünk.

A Pásztor, mártír, próféta, kém alcímet viselő életrajz a magyar olvasókörzség számára egyedülálló, hiánypótló mű. Bemutatja a huszadik század egyik legkiemelkedőbb hősét: a pásztort, a mártírt, a prófétát, a kémet, aki fiatalságával, megalkuvást nem ismerő bátorságával és briliáns intellektusával szembeszállt magával Hitlerrel is. Meghatározó, mélyen megindító történet az övé.

Az előkelő arisztokrata családból származó német ifjú, miután egy harlemi gyülekezetben felfedezte az igazi hit tiszta tüzeit, Németországba visszatérve az elsők között emelt szót Hitler és a náciizmus ellen. Később lelképásztori hivatása ellenére kettős ügynökként vett részt a Führer elleni összeesküvésben. Elvei és hite mellett kitartott mindhalálig. A rendkívüli élettörténet rendkívüli módon is ért véget: 39 éves korában az ekkor már völegény Bonhoeffert a flossenbergi koncentrációs táborban Hitler külön parancsára végezték ki. Halála óta a 20. század egyik legösszetettebb és legizgalmasabb személyiségeként tartják számon. Eric Metaxas munkájából számunkra is kiderül, hogy méltán. Lebilincselő, egyben történeti, kulturális, filozófiai, valamint vallási szempontból is részlet-gazdag életrajza igen aktuális üzenetet hordoz minden kor embere számára.

Horváth Ferenc lp.